

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การประเมินผลกิจการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่ผ่านการคัดสรร ระดับ 5 ดาว กรณีศึกษา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวสุพัฒนตรา อินวงศ์

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รศ.ดร. ลือชัย จุลาสัย ประธานกรรมการ
 ผศ. กาญจนา โชคถาวร กรรมการ
 ดร. นิสิต พันธมิตร กรรมการ

บทคัดย่อ

ในการศึกษาเรื่องการประเมินผลกิจการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่ผ่านการคัดสรรระดับ 5 ดาว กรณีศึกษาอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากิจการประเมินผลกิจการ และสร้างรูปแบบการพัฒนาของกิจการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่ผ่านการคัดสรรระดับ 5 ดาว โดยมีวิธีการศึกษาใช้การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ 5 กิจการ คือ กลุ่มหัตถกรรมบ้านมอญสันกำแพง กลุ่มหัตถกรรมร่มสนาม บริษัท ศูนย์หัตถกรรมบ้านเบญจวรรณ จำกัด บริษัท เอส.พี ฟาสฟูคส์ จำกัด และกลุ่มร่มหลวงลุงวงศ์ แสดงผลการศึกษาดังกลุ่มธุรกิจ ดังนี้

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มหัตถกรรมบ้านมอญสันกำแพงและกลุ่มร่มหลวงลุงวงศ์ มีลักษณะธุรกิจเป็นผู้ผลิตชุมชน ซึ่งกลุ่มร่มหลวงลุงวงศ์ มีแหล่งเงินทุนมาจากสมาชิกกลุ่ม มีระยะเวลาการดำเนินงาน 15 ปี กลุ่มหัตถกรรมบ้านมอญสันกำแพง มีแหล่งเงินทุนมาจากประธานกลุ่ม มีระยะเวลาการดำเนินงาน 10 ปี ส่วนกลุ่มหัตถกรรมร่มสนาม บริษัท ศูนย์หัตถกรรมบ้านเบญจวรรณ จำกัด และบริษัท เอส.พี ฟาสฟูคส์ จำกัด ลักษณะธุรกิจเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) มีแหล่งเงินทุนมาจากเจ้าของผู้ประกอบการมีระยะเวลาการดำเนินงาน 7 ปี 15 ปี และ 24 ปี ตามลำดับ

การพิจารณาการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม ตามปรัชญาการดำเนินงานของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้แก่ หลักภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล หลักการพึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ และการสร้างทรัพยากรมนุษย์ พบว่า กลุ่มหัตถกรรมร่มสนาม และกลุ่มร่มหลวง ลุงวงศ์ มีการดำเนินงานส่วนใหญ่เป็นไป

Independent Study Title	Performance Evaluation of One Tambon One Product Five Star Enterprise : A Case Study of San Kamphaeng District, Chiang Mai Province	
Author	Miss Supatra Inwong	
Degree	Master of Economics	
Independent Study Advisory Committee	Assoc.Prof. Dr. Luechai Chulasai	Chairperson
	Asst.Prof. Kanchana Chokethaworn	Member
	Dr. Nisit Panthamit	Member

ABSTRACT

This study has the objectives to understand the operation and performance of fivestared One Tambon One Product (OTOP) enterprises in Sankamphaeng District of Chiang Mai Province, and to design their future development direction. Information are obtained from interviewing the operators of five OTOP enterprises including Ban Mon Sankamphaeng handicraft group, outdoor grand umbrella handicraft group, Ban Benjavan Handicraft Center Co., Ltd., S.P.Fast Foods Co., Ltd., and Uncle Wong’s grand umbrella producers group.

The Ban Mon and Uncle Wong’s groups are found to be in community enterprise nature. The former group has been in business for 10 year with capital funded by the group’s chairman while the lattter has been in operation for 15 years with group members funding. The outdoor grand umbrella making group, Ban Banjavan, and S.P. can be characterized as small and Medium – sized enterprises (SMEs) having been in business fer 7, 15, and 24 years, respectively and all with capital financed by the business owners.

Assessment is made to find whether these enterprises have pursued the OTOP philosophy laid down by the National Economic and Social Development Board that OTOP should follow the principles of “think locally, act globally”, self-reliance and

creativity, and human resource development. It is found that the outdoor grand umbrella and Uncle Wong's groups have followed most closely to the above principles while Ban Benjavan and Ban Mon groups are half way to the ideal features. The S.P.Fast Foods carries out its business least related to the OTOP philosophy.

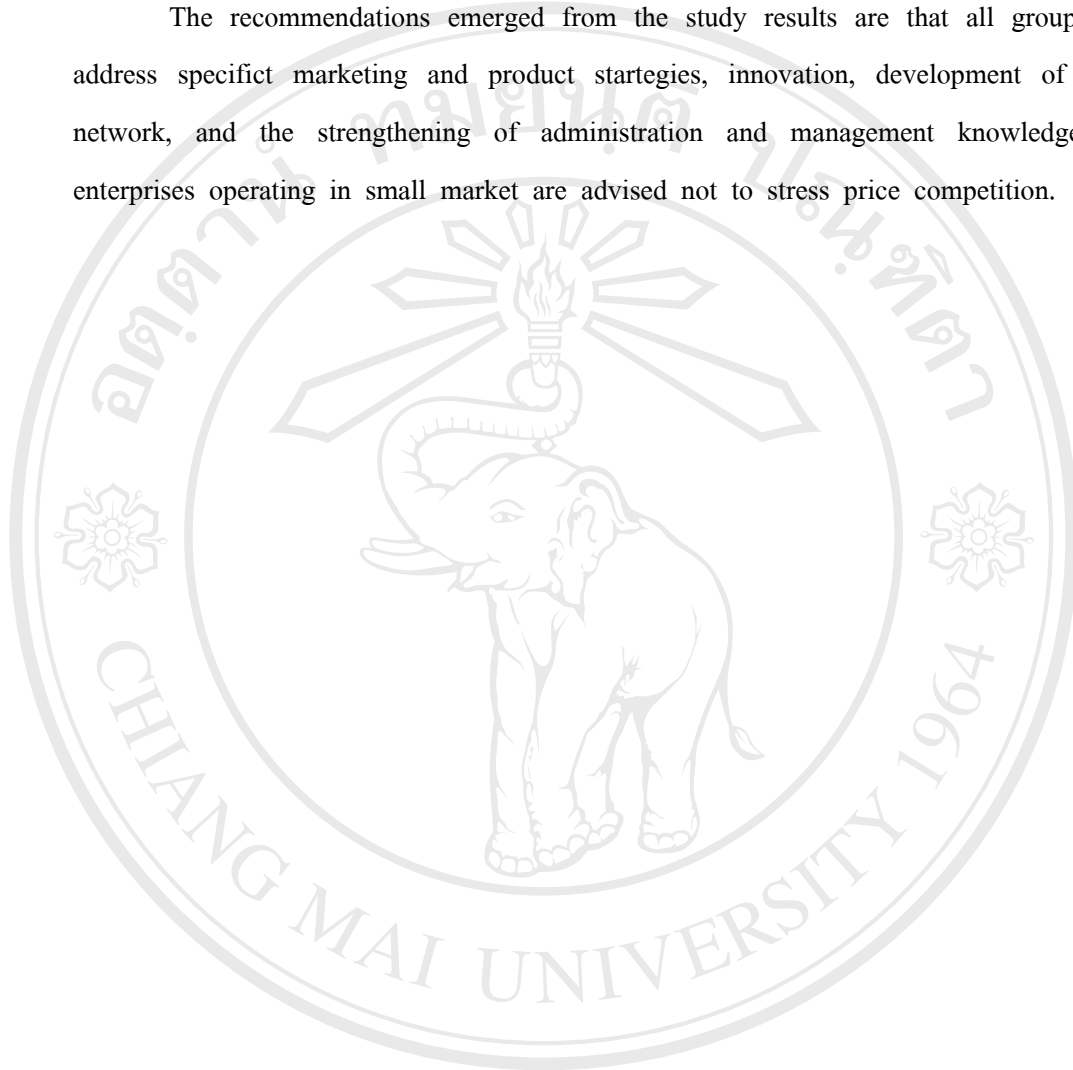
Each enterprise appears to have its own unique features. The Ban Mon Sankamphaeng handicraft group has stressed on quality products by exploiting the traditional weaving and embroidery techniques, handed down through many generations, of its group members. The outdoor grand umbrella handicraft group has emphasized the traditional craft making process which requires considerable skills and experience. Ban Benjavan Handicraft Center has focussed on the use of high quality and standard raw materials. The S.P. Fast Foods also emphasizes on specially selected raw materials by using Thai fruits as ingredient in product fillings. Meanwhile, the Uncle Wong's group has modified the ancestral art form for the making of neat and attractive grand umbrellas which still hold the traditional artistic essence.

Each enterprise has confronted certain difficulties. The Ban Mon group has problems in production and export, higher cost in exhibition, and the lack of knowledge and understanding about accountancy and organizational management. The outdoor grand umbrella group faces the problems of costly raw materials, labor shortage and price-cutting practice. Ban Benjavan confronts the competition with products from China, problems of natural hazards and birdflu as well as costly raw materials. The S.P.Fast foods has poor administration and management system and has no plans about production, marketing and personnel development. The Uncle Wong's group finds its problems in imitated products and price cutting from other manufacturers, in financial management and benefits sharing among stakeholders, and in the lack of networking with other community enterprises.

The main economic impact is higher income. Most enterprises under study have gained higher income except Ban Benjavan which has earned lower income. The top gainer is the S.P.Fast Foods, followed by Uncle Wong's group. The social impact is most evident in terms of local employment generation especially for the disadvantaged like the elderly or the handicapped to have opportunity to get employed. Higher income and employment level can contribute to the reduction of outmigration problems, the decline in

broken family and drug abuse problems, a better quality of life, the improvement in community's selfreliance capability, as well as a greater community strength.

The recommendations emerged from the study results are that all groups should address specific marketing and product strategies, innovation, development of business network, and the strengthening of administration and management knowledge. Those enterprises operating in small market are advised not to stress price competition.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตามหลักปรัชญาของ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มากที่สุด รองลงมาคือ บริษัทศูนย์หัตถกรรม บ้านเบญจวรรณ จำกัด และกลุ่มหัตถกรรมบ้านมอญสันกำแพง มีความสอดคล้องระดับปานกลาง บริษัทเอส.พี ฟาสฟูคส์ จำกัด มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

จุดเด่นของธุรกิจพบว่า กลุ่มหัตถกรรมบ้านมอญสันกำแพง เน้นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพด้วยการนำทักษะการปักและการถักของกลุ่มสมาชิกที่มีสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ กลุ่มหัตถกรรมร่วมสนาม โดยเน้นกรรมวิธีการทำร่วมที่สืบทอดกันมา โดยใช้ทักษะและความชำนาญสูง เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง บริษัทศูนย์หัตถกรรมบ้านเบญจวรรณ จำกัด โดยเน้นการใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน บริษัท เอส.พี ฟาสฟูคส์ จำกัด เน้นวัตถุดิบที่ได้รับการคัดสรรเป็นพิเศษ ด้วยการนำผลไม้ไทยมาดัดแปลงเป็นไส้ และกลุ่มร่วมหลวงลวงวงศ์ เน้นการนำภูมิปัญญาของบรรพบุรุษมาดัดแปลงให้มีความแตกต่างจากเดิมที่มีความสวยงามและประณีต แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิมไว้

ปัญหาและอุปสรรคพบว่า กลุ่มหัตถกรรมบ้านมอญสันกำแพงมีปัญหาในการผลิตและจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการออกร้านและขาดความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดทำบัญชีการเงินและการจัดการภายในองค์กร กลุ่มหัตถกรรมร่วมสนามมีปัญหาวัตถุดิบราคาแพง การขาดแคลนแรงงานและมีการตัดราคา บริษัทศูนย์หัตถกรรมบ้านเบญจวรรณ จำกัดมีปัญหาการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบการจากประเทศจีน ปัญหาภัยธรรมชาติ โรคระบาดไข้หวัดนก และวัตถุดิบราคาแพง บริษัท เอส.พี ฟาสฟูคส์ จำกัด มีปัญหาการบริหารจัดการที่ไม่เป็นระบบและขาดการวางแผนการดำเนินงานด้านการตลาดการผลิตและด้านบุคลากร และกลุ่มร่วมหลวงลวงวงศ์ มีปัญหาการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ การตัดราคาสินค้า ปัญหาการบริหารจัดการเงินทุนและการกระจายผลประโยชน์และไม่มีการพัฒนาทางด้านเครือข่ายร่วมกับกลุ่มธุรกิจชุมชนอื่น ๆ

การประเมินผลกระทบด้านเศรษฐกิจพบว่า กิจการส่วนใหญ่มีรายได้เพิ่มขึ้น ยกเว้นบริษัท ศูนย์หัตถกรรมบ้านเบญจวรรณ จำกัด ที่มีรายได้ลดลง โดยกิจการที่มีรายได้จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ บริษัท เอส.พี ฟาสฟูคส์ จำกัด รองลงมาคือ กลุ่มหัตถกรรมร่วมลวงวงศ์ สำหรับการประเมินผลกระทบด้านสังคมพบว่า กิจการส่วนใหญ่ก่อให้เกิดการจ้างงานในชุมชนเพิ่มมากขึ้น ช่วยในการเสริมสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ส่งเสริมกลุ่มด้อยโอกาส เช่น ผู้สูงอายุและคนพิการมีงานทำ ลดปัญหาการอพยพแรงงาน ลดปัญหาครอบครัวแตกแยกและปัญหายาเสพติด รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ตลอดจนพัฒนาขีดความสามารถของชุมชนให้สามารถพึ่งตนเองเพื่อทำให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชน

ข้อเสนอแนะ ทุกกลุ่มควรเน้นยุทธศาสตร์เจาะเฉพาะด้านตลาดและผลิตภัณฑ์สำหรับกลุ่มที่อยู่ในตลาดขนาดเล็กโดยไม่เน้นด้านราคา การสร้างนวัตกรรม การสร้างเครือข่าย และการเสริมสร้างความรู้ด้านการบริหารจัดการ